

SJANGHAI!

De drie-miljoenenstad, handelscentrum en het „Parijs van het Oosten“; ontmoetingspunt van alle naties; smeltkroes der Oostersche en Westersche cultuur — nu **het** brandpunt der wereldbelangstelling!

Veel is er door Europeesche en Amerikaanse experts over Sjanghai geschreven. Maar alle buitenlandsche berichten en beschrijvingen lijden aan eenzelfde kwaal: zij raken de kern der dingen niet en laten de vragen naar het verdeckte en de voor den Europeeschen blik verborgen drijfkrachten der gele wereld onbeantwoord. China kan slechts door zichzelf verklaard worden!

Op het juiste moment verschijnt het werk van den dichter Mao Tun, den voornaamsten schrijver van het huidige China, goed kenner van Japan en de Europeesche litteratuur. Hij schrijft een boeienden roman, die ons het **werkelijke**, tegenwoordige Sjanghai **met de oogen van een Chinees** laat zien.

Deze roman is onder den titel „Tze Yia“ bij de Kai ming schu kü in Sjanghai verschenen.

De schrijver is onder het pseudoniem Mao Tun bekend, zijn eigenlijke naam luidt Tschen Yen Ping. Mao Tun, die in 1898 geboren is, komt uit Tung Hsiang, in de provincie Tschekiang. Van 1921 tot 1924 was hij uitgever van het tijdschrift „Short Story Monthly“ in Sjanghai. Van 1928 tot 1930 woonde hij in Japan. Door zijn boek „Van Kuling naar Tokio“ werd hij in ruimer kring bekend. Hij heeft talrijke romans, novellen en essays geschreven.

De lezer gelieve in het oog te houden, dat de handeling in het jaar 1930 speelt, vier jaren dus voor de oprichting in 1934 door Chang Kai Chek en zijn echtgenoot van het hervormingsgenootschap „Nieuw Leven.“ Waarschijnlijk hebben juist de toestanden, die in den roman geschilderd worden, tot het in het leven roepen dezer gewichtige hervormingsbeweging bijgedragen.